

EFRR-VII.432.1.38.2024

DECYZJA NR 49/24
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 27 listopada 2024 roku

**w sprawie wniosku o stwierdzenie nieważności Decyzji nr 284/23
Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2023 r.**

Na podstawie:

art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego - Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego - Andrzej Pruś

odmawia

**stwierdzenia nieważności Decyzji nr 284/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 27 września 2023 r.**

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, działając jako *Institucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020* – (zwana dalej: *Institucja Zarządzająca* lub *IZ* lub *Organ*) zawarł w dniu 22 maja 2018 r. ze

..... z siedzibą

..... NIP:, REGON: KRS:

..... - (zwana dalej: *Beneficjent* lub *Strona*), Umowę nr

RPSW.....00 o dofinansowanie Projektu nr RPSW..... pn.:

„.....

.....”, - (zwaną dalej: *umową*

o dofinansowanie) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości: 2 866 254,00 zł.

Institucja Zarządzająca w dniu 12 czerwca 2018 r. wnioskiem o płatność nr

RPSW.....-001 – (zwaną dalej: *WOP 001*), przekazała *Beneficjentowi*

płatność zaliczkową w kwocie: 350 000,00 zł, która została rozliczona przez *Beneficjenta* w

kwocie: 297 500,00 zł, tj. 85% a pozostałe 15 %, tj. kwota: 52 500,00 zł pozostało do

rozliczenia do końca realizacji projektu. Zgodnie z *umową o dofinansowanie* koniec realizacji projektu przypadał na dzień 31 marca 2021 r.

Następnie *Institucja Zarządzająca* w dniu 9 grudnia 2019 r. wnioskiem o płatność

nr RPSW.....-004 – (zwaną dalej: *WOP 004*), przekazała *Beneficjentowi*

kolejną płatność zaliczkową w kwocie: 729 000,00 zł.

Zgodnie z *umową o dofinansowanie* przekazane zaliczki liczone kumulatywnie wynosiły

1 079 000,00 zł. *Beneficjent* zobowiązany był do rozliczenia 85% przekazanych transz

zaliczek czyli 917 150,00 zł w trakcie trwania projektu a pozostałe 15% czyli kwotę

161 850,00 zł mógł rozliczyć do końca realizacji projektu. W trakcie trwania projektu

Beneficjent rozliczył jedynie kwotę 297 500,00 zł.

Beneficjent złożył do *IZ* pismo z dnia 29 marca 2021 r. w sprawie wydłużenia terminu

zakończenia realizacji projektu do dnia 30 września 2021 r. W odpowiedzi *IZ* pismem z dnia

21 kwietnia 2021 r. (znak: IR-V.432.29.38.2019) poinformowała *Beneficjenta*,

że przeanalizuje możliwość przesunięcia terminu zakończenia realizacji projektu

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

po spełnieniu wskazanych w piśmie warunków. *IZ* po raz kolejny poinformowała, iż *Beneficjent* nie złożył wniosku o płatność rozliczającą zaliczkę oraz, że zobligowany jest do zwrotu zaliczki wraz z odsetkami.

W związku z tym, *Beneficjent* pismem z dnia 28 kwietnia 2021 r. poinformował, że zostanie zgodnie z umową dokonany zwrot otrzymanej zaliczki, jednak ani nie złożył wniosku o płatność rozliczającą zaliczkę ani nie dokonał zwrotu zaliczki wraz z odsetkami. W wyniku powyższego w dniu 17 czerwca 2021 r. *Instytucja Zarządzająca* wysłała do *Beneficjenta* zawiadomienie o planowanej kontroli doraźnej na miejscu realizacji projektu. W dniu 21 czerwca 2021 r., a więc po terminie zakończenia realizacji projektu wskazanym w *umowie o dofinansowanie*, *Beneficjent* za pośrednictwem systemu SL2014 złożył wniosek nr RPSW.....-006 – (zwany dalej: *WOP 006*), rozliczający zaliczkę jedynie na kwotę 346 681,91 zł, który został odesłany do *Beneficjenta* do poprawy. Trwała również kontrola doraźna na projekcie.

Beneficjent w dniu 14 lipca 2021 r. a więc również po terminie zakończenia realizacji projektu wskazanym w *umowie o dofinansowanie*, dokonał na rachunek bankowy *Instytucji Zarządzającej* zwrotu środków w kwocie: 434 818,09 zł tytułem „zwrot zaliczki wniosek płatność nr RPSW.....-001 i RPSW.....-004”

Pismem z dnia 29 lipca 2021 r. (znak: IR-V.432.29.0038.2019) *Instytucja Zarządzająca* poinformowała *Beneficjenta*, że zajmie stanowisko w kwestii możliwości wydłużenia terminu zakończenia realizacji projektu dopiero po zakończeniu kontroli doraźnej, jak również po dostarczeniu przez *Beneficjenta* dokumentów umożliwiających rozliczenie wydatków ujętych w złożonym *WOP 006*. Jednocześnie *Instytucja Zarządzająca* ponownie wskazała, iż *Beneficjent* dotychczas nie dokonał pełnego rozliczenia środków przekazanego dofinansowania, ponieważ *WOP 006* nie zawierał dokumentów potwierdzających poniesione wydatki oraz *Beneficjent* nie dokonał zwrotu zaliczki wraz z odsetkami.

Ostatecznie, *Instytucja Zarządzająca* pismem z dnia 20 lutego 2023 r. (znak: IR-V.432.29.38.2019) poinformowała, że nie wyraża zgody na wydłużenie terminu zakończenia realizacji projektu, bowiem po przeprowadzonej kontroli doraźnej, która wykazała, że *Beneficjent* nie posiadał zaplecza badawczego oraz odpowiednio wyszkolonej kadry, co uniemożliwiło realizację 4 etapu prac, *Beneficjent* nie zrealizował zakresu rzeczowego

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

projektu oraz prac badawczych. To natomiast stanowi naruszenie zapisów *umowy o dofinansowanie* a to z kolei było przyczyną nałożenia korekty finansowej w wysokości 100% wydatków kwalifikowalnych projektu w wysokości 485 090,66 zł, w tym dofinansowanie 313 125,95 zł.

W piśmie z dnia 2 sierpnia 2023 r. *Institucja Zarządzająca* na podstawie § 25 ust.

1 pkt 2 *umowy o dofinansowanie* poinformowała o rozwiązaniu tej umowy z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia.

Termin realizacji projektu zakończył się w dniu 31 marca 2021 r., a więc do tego dnia, zgodnie z § 5 oraz § 9 *umowy o dofinansowanie*, *Beneficjent* zobowiązany był rozliczyć kwotę 781 500,00 zł bądź przez złożenie wniosku rozliczającego bądź przez zwrot na rachunek bankowy *IZ*. *Beneficjent* tego nie uczynił do dnia 31 marca 2021 r. więc zgodnie z podpisaną *umową o dofinansowanie* zobowiązany był do zwrotu kwoty dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia wypłaty środków do dnia zwrotu tych środków.

Na podstawie art. 67 ust.1 w związku z art. 60 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.) – (zwanej dalej: *u.f.p.*), do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) – (zwanej dalej: *k.p.a.*) i odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.) – (zwanej dalej: *Ordynacja podatkowa*).

Stosownie do art. 55 § 2 *Ordynacji podatkowej* jeżeli, dokonana przez podatnika wpłata nie pokrywa zaległości podatkowej wraz z odsetkami, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości oraz kwoty odsetek w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek. Na podstawie art. 62 § 1 i § 4 *Ordynacji podatkowej* o zaliczeniu wpłat na poczet zaległości podatkowej i odsetek rozstrzyga się w formie postanowienia (stan prawny na dzień 22 lutego 2023 r.)

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

Stosując ww. przepisy odpowiednio do zaległości z tytułu przypadającej do zwrotu kwoty dofinansowania, wpłaty na poczet zobowiązania *Beneficjenta*, które nie pokrywają całkowicie kwoty podlegającej zwrotowi rozlicza się stosując art. 62 § 1 i 55 § 2 *Ordynacji podatkowej*. Ponieważ na dzień 14 lipca 2021 r. *Beneficjent* powinien był zwrócić kwotę przekazanych przez *IZ* zaliczek w łącznej wysokości 781 500,00 zł (52 500,00 zł plus 729 000,00 zł) obciążoną odsetkami w kwocie 106 303,00 zł (odpowiednio 12 991,00 zł plus 93 312 zł) co razem daje kwotę: 887 803, 00 zł a zwrócił jedynie kwotę 434 818,09 zł.

Wobec powyższego, w przypadku gdy kwota dokonanego zwrotu nie wystarcza na pokrycie kwoty należności, zastosowanie ma zapis art. 55 § 2 *Ordynacji podatkowej*, zgodnie z którym „jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę”. Ponadto, zgodnie z art. 62 § 1. *Ordynacji podatkowej* jeżeli na podatniku ciąży zobowiązania podatkowe z różnych tytułów, dokonana wpłatę zalicza się na poczet podatku zgodnie ze wskazaniem podatnika, a w przypadku braku takiego wskazania - na poczet zobowiązania podatkowego o najwcześniejszym terminie płatności spośród wszystkich zobowiązań podatkowych podatnika.

Kwota dofinansowania z EFRR podlegająca procedurze odzyskiwania w ramach *WOP 001* wynosiła 52 500,00 zł i sfinansowana została płatnością zaliczkową wypłaconą *Beneficjentowi* w dniu 12 czerwca 2018 r. Odsetki od tej kwoty za okres od 12 czerwca 2018 r. – 14 lipca 2021 r. wynoszą 12 991,00 zł.

Zaległość na dzień 14 lipca 2021 r. wynosi:

52 500,00 zł + 12 991,00 zł = 65 491,00 zł

434 818,09 zł (kwota wpłaty *Beneficjenta*) – 65 491,00 zł = 369 327,09 zł – pozostała kwota wypłacona w dniu 14 lipca 2021 r.

Kwota dofinansowania z EFRR podlegająca procedurze odzyskiwania w ramach *WOP 004* wynosiła 729 000,00 zł i sfinansowana została płatnością zaliczkową wypłaconą *Beneficjentowi* w dniu 9 grudnia 2019 r. Odsetki od tej kwoty za okres od 9 grudnia 2019 r. – 14 lipca 2021 r. wynoszą 93 312,00 zł.

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

Zaległość na dzień 14 lipca 2021 r. wynosi:

$729\ 000,00\ \text{zł} + 93\ 312,00\ \text{zł} = 822\ 312,00\ \text{zł}$

Wyliczenie wskaźnika spłaty długu:

$369\ 327,09\ \text{zł} : 822\ 312,00\ \text{zł} = 0,44913255552$

Spłacona kwota główna w dniu 14 lipca 2021 r. wynosi:

$0,44913255552 \times 729\ 000,00\ \text{zł} = 327\ 417,63\ \text{zł}$,

Spłacone odsetki w dniu 14 lipca 2021 r. wynoszą:

$0,44913255552 \times 93\ 312,00\ \text{zł} = 41\ 909,46\ \text{zł}$

$729\ 000,00\ \text{zł} - 327\ 417,63\ \text{zł} = 401\ 582,37\ \text{zł}$

Do zwrotu z *WOP 004* pozostała kwota dofinansowania w wysokości 401 582,37 zł wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia wypłaty środków tj. od dnia 9 grudnia 2019 r. do dnia zwrotu.

Na taką kwotę do odzyskania, tj. kwotę: 401 582,37 zł została zatwierdzona Karta oceny wniosku o płatność (*WOP 004*) do naboru RPSW..... w dniu 14 lutego 2023 r.

W związku z powyższym, dnia 22 lutego 2023 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał Postanowienie nr 229/23 (zwane dalej: *postanowienie 229/23*) zaliczające z urzędu dokonaną przez *Beneficjenta* wpłatę z dnia 14 lipca 2021 r. w kwocie: 434 818,09 zł na poczet zwrotu dofinansowania z EFRR w wysokości 379 917,63 zł oraz na poczet należnych odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych 54 900,46 zł

Odsetki naliczono za okresy: od dnia przekazania środków dofinansowania, tj. 12 czerwca 2018 r. i 9 grudnia 2019 r. do dnia dokonania zwrotu. Wysokość stawki odsetek stanowi: 8,00 % w stosunku rocznym, zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych. Wysokość stawki odsetek jest zawsze ustalana w oparciu o aktualne obwieszczenie Ministra Finansów na dzień zwrotu środków.

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

Beneficjent nie odebrał postanowienia 229/23, wobec czego po dwukrotnym awizowaniu przez właściwy Urząd Pocztowy przesyłka została zwrócona do nadawcy. Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art. 44 § 4 *k.p.a.* doręczenie uważa się za dokonane w dniu 14 marca 2023 r.

Następnie po przeprowadzeniu całego postępowania administracyjnego *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego* wydał w dniu 27 września 2023 r. Decyzję nr 284/23 (zwana dalej: *decyzja 284/23*) określającą kwotę przypadającą do zwrotu w wysokości 714 708,32 zł (kwota dofinansowania wynikająca z nałożonej korekty finansowej w wysokości 313 125,95 zł plus kwota nierozliczonej zaliczki w wysokości 401 582,37 zł) termin od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu. Decyzja ta stała się ostateczna wraz z dniem 3 listopada 2023 r.

W dniu 13 sierpnia 2024 r. *Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach* przekazało, zgodnie z właściwością, do *Instytucji Zarządzającej* wniosek z dnia 3 lipca 2024 r. o stwierdzenie nieważności *decyzji 284/23* (zwany dalej; *wniosek*). *Wniosek* ten został złożony przez, adres do doręczeń:, reprezentujących (zwany dalej: *Pełnomocnik Strony*).

W związku z powyższym, w oparciu o art. 61 § 4 *k.p.a.* *Instytucja Zarządzająca* pismem z dnia 20 sierpnia 2024 r. (znak: EFRR-VII.432.1.38.2024) zawiadomiła *Beneficjenta*, że zostało wszczęte na wniosek *Strony* postępowanie administracyjne w przedmiocie o stwierdzenie nieważności *decyzji 284/23* oraz wyznaczyła *Stronie* 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. *Beneficjent* odebrał zawiadomienie 10 września 2024 r. i nie zapoznawał się z materiałami dotyczącymi sprawy.

Następnie w dniu 10 października 2024 r. *Instytucja Zarządzająca* stosownie do postanowień art. 10 § 1 *k.p.a.* sporządziła zawiadomienie *Strony* o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w przedmiocie o stwierdzenie nieważności *decyzji 284/23*. *Strona* mogła zapoznać się z aktami sprawy w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia, tj. od 31 października 2024 r. Jednocześnie *IZ*, zgodnie z art. 36 § 1 *k.p.a.*, zawiadomiła *Stronę*, że ze względu na konieczność doręczenia zawiadomienia oraz umożliwienia *Stronie*

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa będzie rozpatrzona do dnia 29 listopada 2024 r.

Beneficjent odebrał zawiadomienie w dniu 31 października 2024 r. i nie zapoznawał się z aktami sprawy.

Zgodnie z art. 156 §1 k.p.a. organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

- 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
- 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
- 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną
- 4) została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
- 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
- 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Organ administracji publicznej może stwierdzić nieważność badanej decyzji jeżeli bezspornie ustali zaistnienie jednej z przesłanek enumeratywnie wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a.

W świetle art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.) – (zwanej dalej: *ustawa wdrożeniowa*), instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” *ustawy wdrożeniowej* do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3 b u.f.p.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu (art. 157 § 2 k.p.a.).

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji 284/23 *Pełnomocnik Strony* uznał za zasadny z uwagi na stwierdzenie jakoby *IZ* dopuściła się rażącego naruszenia prawa przy wydaniu decyzji 284/23 oraz postanowienia 229/23 poprzez błędne ustalenia stanu faktycznego w zakresie dat wymagalności poszczególnych transz zaliczek, co miało wpływ na dokonanie rozliczenia dokonanej przez Beneficjenta wpłaty z rażącym naruszeniem art. 62 § 1 w zw. z art. 55 § 2 *Ordynacji podatkowej*.

Pełnomocnik Strony zgodził się z *IZ* w pkt 29 wniosku, że prawidłowo ustaliła, iż obowiązek zwrotu części zaliczki wypłaconej na podstawie *WOP 001* upłynął w dniu 31 marca 2021 r. Natomiast w pkt 30 wniosku *Pełnomocnik Strony* wskazał, że *IZ* błędnie uznała, iż ww. data była również datą rozliczenia zaliczki wypłaconej na podstawie *WOP 004* wskazując jednocześnie dzień 9 marca 2020 r. jako dzień rozliczenia zaliczki (powołując się w pkt 7 wniosku na wiadomość *IZ* przesłaną w dniu 31 grudnia 2019 r. znak: IR -XIV.432.1.16.2019).

Instytucja Zarządzająca nie zgadza się z takim wskazaniem *Pełnomocnika Strony*, bowiem wiadomość została wysłana w momencie obowiązywania Aneksu nr RPSW.....-01 do umowy o dofinansowanie, natomiast w dniu 31 stycznia 2020 r. został podpisany Aneks nr RPSW.....-02 do umowy o dofinansowanie zmieniający w § 9 termin rozliczenia zaliczki z 90 dni kalendarzowych na **365 dni** kalendarzowych (plus 14 dni zgodnie z art. 189 u.f.p. - wówczas termin rozliczenia zaliczki *WOP 004* przypadałby na 21 grudnia 2020 r. - *W przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych lub niezwrócenia niewykorzystanej części zaliczki w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność lub do dnia zwrócenia niewykorzystanej części zaliczki*).

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

Ponadto, *Instytucja Zarządzająca* wysuwa na pierwszy plan argument, że *Pełnomocnik Strony* całkowicie pomija fakt, iż zwrot zaliczki został dokonany po terminie zakończenia realizacji projektu wskazanym w Aneksie nr RPSW.....-04 do *umowy o dofinansowanie* na dzień 31 marca 2021 r.

Pismami z 13 stycznia 2021 r. oraz 19 lutego 2021 r. (znak IR-XIII.432.1.53.2019) zamieszczonymi w systemie SL2014 IZ dwukrotnie przypominała, iż upłynął termin rozliczenia zaliczki i informowała *Beneficjenta*, iż zobowiązany był do złożenia wniosku o płatność rozliczającą zaliczkę za pomocą systemu SL 2014 w sposób określony w § 9 *umowy o dofinansowanie* **pod rygorem sankcji odsetkowych** oraz, że należy w jak najszybszym terminie złożyć ww. wniosek o płatność lub dokonać zwrotu zaliczki wraz z odsetkami. *Beneficjent* tego zaniechał i jednocześnie prowadził rozmowy w sprawie wydłużenia terminu realizacji projektu. Dopiero w czerwcu 2021 r. złożył *WOP 006* a w lipcu 2021 r. dokonał zwrotu zaliczki. Jednak wszystkie te działania zaistniały po terminie realizacji projektu wskazanym w *umowie o dofinansowanie*.

Rozpatrując stanowisko przedstawione przez *Beneficjenta*, należy podkreślić, iż dopóki trwa projekt wymagalność terminów rozliczenia zaliczki jest osobna dla każdej z transz, co ma związek z konsekwencjami odsetkowymi przewidzianymi w art. 189 ust. 3 u.f.p., ale jeżeli termin zakończenia realizacji projektu upłynął bądź została stwierdzona nieprawidłowość i nałożona korekta, wówczas wszystkie środki, jako wypłacone dofinansowanie podlegające zwrotowi, mają ten sam termin wymagalności, w tym przypadku określony wezwaniem do zwrotu (termin 14 dni od doręczenia wezwania) zgodnie z art. 207 ust. 8 u.f.p. Na etapie zwrotu środków dofinansowania kwestia czy były one wypłacone jako zaliczka, czy jako refundacja nie ma znaczenia. Termin wymagalności środków po zakończeniu realizacji projektu został dookreślony w wezwaniu do zwrotu z dnia 18 kwietnia 2023 r. (znak: IR-XIV.432.1.16.2022) na kwotę 714 708,32 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi w sposób wskazany w wezwaniu, tj. od najwcześniej przekazanych środków dofinansowania na podstawie wniosków o płatność najpierw

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

RPSW.....-002 potem RPSW.....-003 oraz
RPSW.....-004.

Postępowanie w razie nieprawidłowego wykorzystania środków europejskich określa art. 207 u.f.p. W przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
 - 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
 - 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości
- podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9 u.f.p., na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

W omawianej sprawie zastosowanie miał art. 207 ust.1 pkt 2 u.f.p.

Institucja Zarządzająca nie zgadza się z punktem 67 wniosku, bowiem w decyzji 284/23 prawidłowo i dokładnie określiła kwotę do zwrotu, nie można jej zarzucić, że zrobiła to „mniej więcej”.

IZ nie zgadza się również z punktem 70 i 71 wniosku jakoby: „Organ jedynie próbował oszacować kwotę do zwrotu” oraz „że na podstawie decyzji 284/23 Beneficjent nie jest w stanie jednoznacznie ustalić kwoty przypadającej do zwrotu oraz terminu, od którego mają być naliczane odsetki” czy „muszą domyślać się kwoty przypadającej do zwrotu...”

Po przeanalizowaniu całego zebranego materiału dowodowego w sprawie IZ wskazuje, że w decyzji 284/23 prawidłowo i precyzyjnie dookreślono kwotę do zwrotu (str. 2 decyzji 284/23) oraz termin od którego naliczane są odsetki (str. 2 oraz 3 decyzji 284/23).

Cały przebieg postępowania administracyjnego został przeprowadzony zgodnie z zasadami k.p.a. natomiast *Beneficjent* – spółka, nie odbierał żadnych pism, zawiadomień, postanowień ani decyzji. Wszystkie pozostają w aktach sprawy a zgodnie z art. 44 § 4 k.p.a. doręczenie uważa się za dokonane po dwukrotnym awizowaniu przez właściwy Urząd Pocztowy przesyłka zostaje zwrócona do nadawcy. *Beneficjent* na skutek własnej decyzji nie

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

brał czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym zakończonym *decyzją 284/23*, która stała się ostateczna wraz z dniem 3 listopada 2023 r.

W ocenie *Instytucji Zarządzającej* wnioszek *Beneficjenta* o stwierdzenie nieważności decyzji nr 284/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2023 r. nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem po przeprowadzeniu postępowania stwierdzono, że decyzja ta nie jest dotknięta żadną z wad wymienionych w art.156 § 1 k.p.a., w tym w szczególności powołaną przez *Beneficjenta* wadą wskazaną w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. tj. że została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

Zaprezentowane przez *Pełnomocnika Strony* argumenty jakoby *decyzja 284/23* wydana została z rażącym naruszeniem prawa nie znajdują uprawdopodobnienia bowiem zgodnie z wyrokiem WSA w Łodzi z dnia 19 marca 2024 r., II SA/Łd 1087/23: „*Rażące naruszenie prawa*” definiowane jest jako takie naruszenie przepisów prawa, które w świetle stanu prawnego nie budzi wątpliwości. Do przypadków rażącego naruszenia prawa zalicza się między innymi pogwałcenie zasad ogólnych zawartych w ustawie *Kodeks postępowania administracyjnego*, to jest: oczywiste niezastosowanie lub nieprawidłowe zastosowanie zasad określonych w art. 6-11 k.p.a. w stopniu powodującym istotne ograniczenie uprawnień strony w postępowaniu”.

Należy podkreślić, iż w art. 67 ust. 1 u.f.p. ustawodawca nie przypadkowo posłużył się sformułowaniem „odpowiednio” przy odesłaniu do stosowania przepisów *Ordynacji podatkowej*. Sformułowanie to oznacza, że unormowań tych nie należy przenosić w sposób mechaniczny, bezpośredni, bez uwzględnienia specyfiki i charakteru prawnego środków publicznych, stanowiących niepodatkowe należności budżetowe. Co należy podkreślić, w *Ordynacji podatkowej* odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku lub terminu, w którym płatnik lub inkasent był obowiązany dokonać wpłaty podatku na rachunek organu podatkowego (art. 53 *Ordynacji podatkowej*), a więc data wymagalności zobowiązania jest związana właśnie z rozpoczęciem naliczania odsetek. W przypadku zwrotu dofinansowania w trybie art. 207 u.f.p. odsetki są naliczane od dnia przekazania środków *Beneficjentowi*, a więc dla naliczania odsetek znaczenie ma data wypłaty środków, tym samym wcześniejsza data wypłaty środków oznacza większą liczbę dni za które naliczane są odsetki.

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

Na podstawie art. 62 § 1 i § 4 *Ordynacji podatkowej* o zaliczeniu wpłat na poczet zaległości podatkowej i odsetek *IZ* rozstrzygnęła w formie postanowienia (stan prawny na dzień 22 lutego 2023 r.):

„§ 4. W sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę oraz kosztów upomnienia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie, z zastrzeżeniem § 4a. § 4a. Postanowienie, o którym mowa w § 4, wydaje się wyłącznie na wniosek, w przypadku gdy:

- 1) wpłata w całości pokrywa kwotę główną zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub
- 2) zaliczenie wpłaty następuje w całości zgodnie z żądaniem podatnika, lub
- 3) kwota wpłaty podlegającej zaliczeniu na poczet zaległości podatkowej, odsetek za zwłokę lub kosztów upomnienia nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia, lub
- 4) od wpłat dokonanych po terminie płatności nie naliczono odsetek za zwłokę zgodnie z art. 54 § 1 pkt”

W omawianej sprawie zastosowanie miał § 4 oraz § 4 a pkt 1 i 2, bowiem wpłata z 14 lipca 2021 r. ani nie pokryła kwoty głównej wraz z odsetkami ani zaliczenie wpłaty nie nastąpiło w całości z żądaniem podatnika, bowiem nie dotyczyło zwrotu samych zaliczek, ale zaliczek obciążonych odsetkami zgodnie z u.f.p.

W związku z powyższym argument *Pełnomocnika Strony* jakoby postanowienie w sprawie zaliczenia wpłaty mogło nastąpić jedynie wyłącznie na wniosek *Beneficjenta* nie znajduje uzasadnienia w omawianej sprawie, albowiem *Beneficjent* nie dostrzega faktu, iż powołuje się na obecne brzmienie art. 62 § 4 *Ordynacji podatkowej* ustalone ustawą z dnia 26 maja 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 1 września 2023 r. Poprzednie brzmienie przepisu art.62 § 4 *Ordynacji podatkowej* obowiązujące w dniu wydania *postanowienia 229/23* nakładało na *Organ* obowiązek wydania postanowienia.

Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem *Pełnomocnika Strony* zaprezentowanym w pkt 50 *wniosku* jakoby w aktach sprawy brakowało jakiegokolwiek dokumentu, z którego wynikałoby dokonanie przez *IZ* czynności materialno-technicznej zaliczenia wpłaty

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

dokonanej przez *Beneficjenta*. *Postanowienie 229/23* jest w aktach sprawy ponumerowane od kart 2496 do kart 2501.

Instytucja Zarządzająca po przeprowadzeniu postępowania - dochodzi do wniosku, że brak jest merytorycznych podstaw do stwierdzenia nieważności *decyzji 284/23*, tym samym na podstawie art. 158 § 1 k.p.a. odmawia stwierdzenia nieważności decyzji (por. wyrok NSA z dnia 8 listopada 1995r. III SA 182/95, ONSA 1996/4/167).

Uznanie, że decyzja nie narusza prawa, tj. że nie jest dotknięta wadami, o których mowa w art. 156 § 1 k.p.a., stanowi podstawę do wydania decyzji o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji na podstawie art. 158 § 1 w związku z art. 156 § 1 k.p.a.

W ocenie *Instytucji Zarządzającej* przedmiotowy *wniosek* na gruncie treści przepisu art. 156 § 1 jest niezasadny, a co za tym idzie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec powyższego, *Instytucja Zarządzająca* orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. *Strona* może złożyć do *Zarządu Województwa Świętokrzyskiego* wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 127 a § 1 k.p.a. *Strona* przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może zrzec się prawa do wniesienia do *Zarządu Województwa Świętokrzyskiego* wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Zgodnie z art. 127a § 2 k.p.a., z dniem doręczenia *Organowi* oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez *Stronę* postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli *Strona* nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do *Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach* skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem *Zarządu Województwa Świętokrzyskiego*.

45TEFRR-VII.432.1.38.2024

Wpis od skargi wynosi 200 zł. *Strona* ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO**

RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1.

2. a/a